

தமிழ்த் தாயின் தவய் புதல்வா
தானாக எழுச்சி பெற்றாய்
அமிழ்தான தமிழ் மொழியை
ஆசை கொண்டு அரவணதை தாய்
தமிழ் முரசாய் நீ யிருந்தாய்
தமிழ்வுங்கும் முழங்கி நின்றாய்
தவிக் கவிட்டுப் போனதெங்கே
தமிழ் அன்னை தவிக் கின்றாள் !

சங்கத் தமிழ் இலக்கியத்தை
தானாகக் கற்று நின்றாய்
பொங்கிவந்த தமிழ் உணர்வால்
பொழிந்து நின்றாய் பலவூரகைகள்
ஓல்காப் புகழ் தொல்காப் பியத்தை
உள்ளம் அதால் நச்சித்தாய்
உனபை பிரிந்து வாட்கின்றார்
ஓலம் அது கடை கலையா !

வள்ளுவத்தை வாழ்வு எல்லாம்
மனம் முழுக்க நிறைத்தாயே
வள்ளுவத்தை பலர் அறிய
வரணை தாய் நீ ஓவியத்தை
வள்ளுவர்க்கு சிலை எடுத்து தாய்

வள்ளுவர்க்கு உருகொடுத்தாய்
தள்ளு தமிழ் அறிவுடையாய்
தமேப்பி நின்ற அழுகின்றோம் !

வள்ளித்திரை உன் வரவால்
வீறு நடபை போட்டதன்றோ
அள்ளிவந்த உன் தமிழை
ஆர்வமுடன் பலர் ரசித்தார்
எதுகைமனதைத் தமிழாலே
எல்லோரும் உன்பை பார்த்தார்
எல்லோரும் ஏங்கி நிற்க
எங்குதான் சனென்று விட்டீர் !

சட்ட சபை வரலாற்றி
சாதனைகள் பலபடத்தாய்
திட்டம் இட்டுச் செயலாற்றி
தீரனாய் உயர்ந்து நின்றாய்
கட்டழகும் மீசை உடன்
கற்புப்பு நிறக் கண்ணாடி
கலஞ்சூர் அதை அடையாளம்
காணாமல் போன தடுங்கடே !

மு.க. எனும் எழுத்தை
முணு முணுகும் மக்களலாம்
முத்தமிழின் சொத்து என
மு.க. வனமதிகின்றார்
மு.க. வின் துணிச்சலுக்கு
மு.க. தான் சமமாகும்
மு.க. வன காணாமக்கள்
மடிச் சொழிந்து நிற்கின்றார் !

jeyaramiyer@yahoo.com.au